

ΑΝΑΡΤΗΤΕΑ ΣΤΗ ΔΙΑΥΓΕΙΑ**Μαρούσι, 17-5-2022****ΑΠ.: 1030/13****ΑΠΟΦΑΣΗ**

Συμμόρφωση της ΕΕΤΤ προς την υπ' αριθμ. 29/2022 Απόφαση του Ειρηνοδικείου Αμαρουσίου

Η Εθνική Επιτροπή Τηλεπικοινωνιών και Ταχυδρομείων (ΕΕΤΤ)

Έχοντας υπόψη τα εξής:

- α. τον ν.4727/2020, Ψηφιακή Διακυβέρνηση (Ενσωμάτωση στην Ελληνική Νομοθεσία της Οδηγίας (ΕΕ) 2016/2102 και της Οδηγίας (ΕΕ) 2019/1024) - Ηλεκτρονικές Επικοινωνίες (Ενσωμάτωση στο Ελληνικό Δίκαιο της Οδηγίας (ΕΕ) 2018/1972) και άλλες διατάξεις (ΦΕΚ 184/Α'/23-9-2020), ιδίως τις διατάξεις του Κεφαλαίου Ε' του εν λόγω νόμου (άρθρα 17-21), που αφορούν την «Ενδοδιοικητική Οργάνωση Ψηφιακής Διακυβέρνησης), και τα άρθρα 113 και 231, παρ.1, αυτού,
- β. τον Ν. 4070/2012 «Περί Ηλεκτρονικών Επικοινωνιών, Μεταφορών, Δημοσίων Έργων και άλλες διατάξεις» (ΦΕΚ 82/Α/10-04-2012), ιδίως τα άρθρα 6 και 13 αυτού, όπως ισχύει,
- γ. την Κοινή Υπουργική Απόφαση αριθ. 62189/2001 «Κανονισμός Οικονομικής Διαχείρισης της Εθνικής Επιτροπής Τηλεπικοινωνιών και Ταχυδρομείων» (ΦΕΚ 1391/Β/22-10-2001),
- δ. την απόφαση της ΕΕΤΤ ΑΠ 237/84/03-12-2001 «Κανονισμός Διαχείρισης Δαπανών της Ε.Ε.Τ.Τ. και Παροχής σχετικών εξουσιοδοτήσεων» (ΦΕΚ 1701/Β/18-10-2001),
- ε. την υπ' αριθμ. 34847/24-1-2020 Διαπιστωτική Πράξη της Διεύθυνσης Οικονομικών και Διοικητικών Υπηρεσιών της ΕΕΤΤ,
- στ. τα στοιχεία του ατομικού φακέλου του υπαλλήλου Χ.Χ.,
- ζ. τη με αριθ. ΑΠ. 924/09/24-2-2020 απόφαση της ΕΕΤΤ με θέμα: «Αυτοδίκαιη απόλυση του Χ.Χ., μέλος του Ειδικού Επιστημονικού Προσωπικού της ΕΕΤΤ, με σχέση εργασίας ιδιωτικού δικαίου αορίστου χρόνου, λόγω πλήρωσης των προϋποθέσεων του άρθρου 49 του ΠΔ 410/1988 «Απόλυση λόγω ορίου ηλικίας», καθώς και το με ημερομηνία 9-3-2020 μήνυμα ηλεκτρονικού ταχυδρομείου της ΕΕΤΤ με το οποίο η ανωτέρω απόφαση κοινοποιήθηκε, νόμιμα και εμπρόθεσμα, στον εν

λόγω υπάλληλο,

η. το ΦΕΚ, Τεύχος Γ' και αριθ. φύλλο 410/10-4-2020, όπου δημοσιεύτηκε η περίληψη της με αριθ. ΑΠ. 924/09/24-2-2020 απόφασης της ΕΕΤΤ,

θ. τη με αριθμό 1282291690/19-12-2019 Βεβαίωση Διαγραφής του Μητρώου Ανθρωπίνου Δυναμικού Δημοσίου του Υπουργείου Εσωτερικών,

ι. την από 29-7-2020 και με αριθμ. καταθ. 126/2020 αγωγή του Χ.Χ. ενώπιον του Ειρηνοδικείου Αμαρουσίου,

ια. την υπ' αριθμ. 187/2020 Γνωμοδότηση του Νομικού Συμβουλίου του Κράτους,

ιβ. την υπ' αριθμ. 29/2022 απόφαση του Ειρηνοδικείου Αμαρουσίου (Διαδικασία Περιουσιακών/Εργατικών Διαφορών).

ιγ. απόσπασμα από την ιστοσελίδα του Δικηγορικού Συλλόγου Αθηνών www.dsanet.gr/1024x768Auth.htm, της σχετικής καρτέλας με τίτλο «υπολογιστικές εφαρμογές, τόκοι υπερημερίας δημοσίου (6%)», όπου έχουν υπολογιστεί στις 13-5-2022 οι τόκοι υπερημερίας από την ως άνω εφαρμογή του ΔΣΑ για το επιδικασθέν δυνάμει της ως άνω (υπό ιβ) απόφασης κεφάλαιο.

ιδ. Την με αριθ. πρωτ. ΕΕΤΤ 36085/12-05-2022 Εισήγηση της αρμόδιας Υπηρεσίας της ΕΕΤΤ

και ύστερα από προφορική εισήγηση του Προέδρου της ΕΕΤΤ, Καθηγητή Κωνσταντίνου Μασσέλου

Επειδή:

1. Με τη με αριθ. ΑΠ. 304/37/23-1-2004 απόφαση της ΕΕΤΤ, ο κ. Χ.Χ. προσελήφθη στην ΕΕΤΤ με τριετή σύμβαση εργασίας στη θέση του Προϊσταμένου του Τμήματος Εξοπλισμού Τηλεπικοινωνιών και ανέλαβε υπηρεσία στις 10-3-2004 σύμφωνα με το από 10-3-2004 Πρακτικό Ανάληψης Υπηρεσίας. Εν συνεχεία, με τη με αριθ. ΑΠ. 678/Φ.610/4-3-2005 απόφαση της ΕΕΤΤ, προσελήφθη στην ΕΕΤΤ ως Ειδικός Επιστήμονας με σχέση εργασίας ιδιωτικού δικαίου αορίστου χρόνου και ειδικότητα «Πιστοποίηση Τηλεπικοινωνιακού ή και Τερματικού Εξοπλισμού» και ανέλαβε υπηρεσία στις 11-3-2005, σύμφωνα με το από 11-3-2005 Πρακτικό Ανάληψης υπηρεσίας. Στον υπάλληλο αναγνωρίστηκε, με την υπ' αριθ. 6003/Φ.503/17-3-2004 «Πράξη Αναγνώρισης Προϋπηρεσίας» της Διεύθυνσης Οικονομικών και Διοικητικών Υπηρεσιών της ΕΕΤΤ, χρόνος προϋπηρεσίας 24 ετών 4 μηνών και 9 ημερών, βάσει της υπ' αριθ. 51150/4-2-2004 βεβαίωσης του Ταμείου Συντάξεων Μηχανικών & Εργοληπτών Δημοσίων Έργων (ΤΣΜΕΔΕ), ενώ εν συνεχεία, σύμφωνα με την υπ' αριθ. 20929/Φ.507/30-6-2016 Διαπιστωτική Πράξη και το συνημμένο σε αυτήν

Ατομικό Δελτίο Κατάταξης, ο υπάλληλος είχε την 1^η-1-2016 συνολικό χρόνο υπηρεσίας 36 έτη, 2 μήνες και 1 ημέρα. Ακολούθως, στον υπάλληλο χορηγήθηκε άδεια άνευ αποδοχών του άρθρου 51, παρ. 2 του Ν. 3528/2007, όπως ισχύει, για συνολικό χρονικό διάστημα 4 μηνών και 11 ημερών από 21-6-2019 έως και 31-10-2019, σύμφωνα με τις Αποφάσεις 33496/22-8-2019, 34293/30-10-2019 και 34324/8-11-2019 του Αντιπροέδρου της ΕΕΤΤ, το δε χρονικό αυτό διάστημα δεν αποτελούσε χρόνο πραγματικής υπηρεσίας.

Με την υπ' αριθμ. 34847/24-1-2020 Διαπιστωτική Πράξη της Διεύθυνσης Οικονομικών και Διοικητικών Υπηρεσιών της ΕΕΤΤ, διαπιστώθηκε ότι ο υπάλληλος Χ.Χ., μέλος του Ειδικού Επιστημονικού Προσωπικού της ΕΕΤΤ, την 11^η-3-2020 συμπλήρωνε χρόνο πραγματικής υπηρεσίας σαράντα (40) ετών, βάσει των στοιχείων του προσωπικού μητρώου του.

Κατόπιν τούτου, εξεδόθη, η με αριθ. ΑΠ. 924/09/24-2-2020 απόφαση της ΕΕΤΤ με θέμα: «Αυτοδίκαιη απόλυση του Χ.Χ., μέλος του Ειδικού Επιστημονικού Προσωπικού της ΕΕΤΤ, με σχέση εργασίας ιδιωτικού δικαίου αορίστου χρόνου, λόγω πλήρωσης των προϋποθέσεων του άρθρου 49 του ΠΔ 410/1988 «Απόλυση λόγω ορίου ηλικίας». Με την απόφαση αυτή διαπιστώθηκε η λύση της υπαλληλικής σχέσης του ως άνω υπαλλήλου, μέλους του Ειδικού Επιστημονικού Προσωπικού της ΕΕΤΤ με σχέση εργασίας ιδιωτικού δικαίου αορίστου χρόνου, λόγω πλήρωσης των προϋποθέσεων του άρθρου 49 του ΠΔ 410/1998, όπως ισχύει, με ισχύ από τις 11-3-2020, άνευ καταβολής αποζημίωσης, κατά τα διαλαμβανόμενα στο αιτιολογικό μέρος αυτής. Ειδικότερα, σύμφωνα με τη σκέψη 5 της ως άνω απόφασης: *«Περαιτέρω, από τα στοιχεία που τηρούνται στην Υπηρεσία προκύπτει ότι ο κ. Χ. είναι Μηχανικός, εγγεγραμμένος στο ΤΣΜΕΔΕ από 1-11-1979 και συνεπώς, σύμφωνα με το ανωτέρω υπό στοιχείο ε' έγγραφο και τη σχετική διευκρινιστική ανάρτηση του Υπουργείου Οικονομικών, δεν υπάγεται στις ρυθμίσεις του άρθρου 55 του ΠΔ 410/1988, διότι θα του καταβληθεί η εφάπαξ παροχή που προβλέπεται από τις οικείες ασφαλιστικές διατάξεις περί ΤΣΜΕΔΕ».*

Η με αριθ. 924/09/24-2-2020 απόφαση της ΕΕΤΤ κοινοποιήθηκε νόμιμα και εμπρόθεσμα στον ως άνω υπάλληλο στις 9-3-2020, ενώ περίληψη αυτής δημοσιεύθηκε στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως (ΦΕΚ 410/Γ'/10-4-2020).

Επιπλέον, ο κ. Χ.Χ. διεγράφη ως υπάλληλος από το Μητρώο Ανθρωπίνου Δυναμικού Ελληνικού Δημοσίου, με αιτιολογία διαγραφής την απόλυση λόγω συμπλήρωσης ορίου ηλικίας και τριακονταπενταετίας ή ανώτατου ορίου ηλικίας, με ημερομηνία ισχύος 11-3-2020, σύμφωνα με τη Βεβαίωση Διαγραφής του Μητρώου Ανθρωπίνου Δυναμικού Δημοσίου του Υπουργείου Εσωτερικών, με αριθμό

1282291690/19-12-2019.

2. Εν συνεχεία, ο κ. Χ.Χ. άσκησε εναντίον της ΕΕΤΤ, την από 29-7-2020 και με αριθμ. καταθ. 126/2020 αγωγή του ενώπιον του Ειρηνοδικείου Αμαρουσίου, ζητώντας να υποχρεωθεί η ΕΕΤΤ να καταβάλει σε αυτόν (αλληλεγγύως με το Ελληνικό Δημόσιο) το ποσό των 12.995,12 ευρώ ως αποζημίωση λόγω συνταξιοδότησης σύμφωνα με το άρθρο 55 του πδ 410/1988.

Το Ειρηνοδικείο Αμαρουσίου, εκδικάζοντας την ως άνω αγωγή εναντίον της ΕΕΤΤ, εξέδωσε την υπ' αριθμ. **29/2022** απόφασή του, με την οποία έκρινε ότι ο υπάλληλος Χ.Χ. δικαιούται αποζημίωση λόγω συνταξιοδότησης σύμφωνα με το άρθρο 55 του πδ 410/1988 (περιορισμένη στο 40% ως εκ της επικουρικής ασφάλισής του), καθώς πληρούσε όλες τις απαιτούμενες προϋποθέσεις και ότι η πρόσθετη ασφάλισή του στο ΤΣΜΕΔΕ για τη λήψη εφάπαξ παροχής δεν καταλύει το δικαίωμά του αυτό.

Εν συνεχεία, η ως άνω απόφαση: α) Απέρριψε την αγωγή κατά το μέρος που στρεφόταν κατά του Ελληνικού Δημοσίου και τη δέχθηκε εν μέρει κατά τα λοιπά και β) Υποχρέωσε την ΕΕΤΤ να καταβάλει στον ως άνω υπάλληλο ως αποζημίωση λόγω συνταξιοδότησης το συνολικό ποσό των ευρώ 12.995,12 ευρώ με νόμιμο τόκο (6%) από την επίδοση της αγωγής και έως την εξόφληση. Η εν λόγω απόφαση κοινοποιήθηκε στην ΕΕΤΤ στις 18-4-2022 (με αρ. πρωτ. ΕΕΤΤ 8763/18-4-2022).

3. Εν προκειμένω, δεν κρίνεται σκόπιμη η άσκηση του ένδικου μέσου της έφεσης για τους ακόλουθους λόγους:

α. Δεν κρίνεται ευλόγως πιθανή η ευδοκίμηση του ένδικου μέσου της έφεσης, καθότι η κρίση της υπ' αριθμ 29/2022 απόφασης του Ειρηνοδικείου Αμαρουσίου ότι ο εν λόγω υπάλληλος δικαιούται αποζημίωση λόγω συνταξιοδότησης, καθώς πληρούσε όλες τις απαιτούμενες προϋποθέσεις, χωρίς η πρόσθετη ασφάλισή του στο ΤΣΜΕΔΕ για τη λήψη εφάπαξ παροχής να καταλύει το δικαίωμά του, βασίζεται σε σχετικές Γνωμοδοτήσεις του ΝΣΚ για το ζήτημα, αλλά και νομολογία ΑΠ και, συνεπώς, δεν προσφέρει επί της ουσίας λόγους προσβολής. Ειδικότερα:

Η ανωτέρω δικαστική απόφαση αναφέρει, πέραν των άλλων, στο σκεπτικό της τα εξής: «..Πράγματι, ούτε εκ της επίμαχης διάταξης του άρθρου 55 παρ. 4 του π.δ. 410/1988 ούτε εξ άλλης, γενικής ή ειδικής διάταξης, η απόληψη εφάπαξ παροχής από ασφαλιστικό φορέας τίθεται ως γεγονός διακωλυτικό ή περιοριστικό του δικαιώματος παράλληλης απόληψης της ανωτέρω αποζημίωσης λόγω συνταξιοδότησης (**Γνμδ ΝΣΚ 322/2014,112/1997**) [...] Όσα ανωτέρω εκτέθηκαν επιβεβαιώνονται και από τη νομολογία του ΑΠ, ο οποίος στην υπ' αριθμ. 1359/2015

απόφασή του (προσκομιζόμενη) αναφέρει ότι προϋποθέσεις για τη χορήγηση της αποζημίωσης του άρθρου 55 του π.δ. 410/1988 αποτελούν, αφενός μεν η μη υπαγωγή των μισθωτών στην ασφάλιση του Δημοσίου για τη χορήγηση σύνταξης (αρνητική προϋπόθεση), αφετέρου δε η συμπλήρωση των προϋποθέσεων προς λήψη σύνταξης γήρατος από τον ασφαλιστικό φορέα στον οποίο υπάγονται (θετική προϋπόθεση), ενώ η επικουρική ασφάλισή τους και η συμπλήρωση των προϋποθέσεων απόληψης επικουρικής σύνταξης, δεν αποτελεί προϋπόθεση, αλλά συνιστά περίπτωση περαιτέρω περιορισμού της μειωμένης αποζημίωσης. Κατά την έννοια των αναφερόμενων στην αποζημίωση αποχωρήσεως διατάξεων, ως επικουρικά ασφαλισμένοι νοούνται μόνον όσοι υπάγονται σε φορέα ασφάλισης για τη λήψη επικουρικής συντάξεως, όχι δε και όσοι υπάγονται σε φορέα που έχει ως σκοπό την πρόσθετη ασφάλιση των ασφαλισμένων του και τη χορήγηση εφάπαξ βοηθήματος (ΑΠ 1720/2012, ΑΠ 1774/2012)».

Επιπροσθέτως, το **Νομικό Συμβούλιο του Κράτους με την υπ' αριθ. 187/2020 ad hoc Γνωμοδότησή του**, στην οποία επίσης αναφέρεται η ως άνω απόφαση του Ειρηνοδικείου Αμαρουσίου, έκρινε για υπόθεση όμοια με αυτή του ενάγοντος-υπαλλήλου, υπέρ της καταβολής της αποζημίωσης απόλυσης που προβλέπεται από το αρ. 55 του πδ 410/1988, απορρίπτοντας την αιτιολογία του υπ' αριθμ. 2/32731/20-4-2016 ΔΕΠ εγγράφου της Διεύθυνσης Εισοδηματικής Πολιτικής του Υπουργείου Οικονομικών, στο οποίο στηρίχθηκε η άρνηση της ΕΕΤΤ ως προς την καταβολή της επίμαχης αποζημίωσης. Ειδικότερα, με την ανωτέρω γνωμοδότηση δεκτό ότι: «*Η εν λόγω αποζημίωση δεν αποτελεί ασφαλιστική παροχή, διότι δεν συναρτάται με την ύπαρξη ασφαλιστικής σχέσης ούτε με την επέλευση ασφαλιστικού κινδύνου ή με προϋποθέσεις, οι οποίες κατ' αρχήν, προσιδιάζουν σε ασφαλιστική παροχή, αλλά αποτελεί αποζημίωση προνοιακού χαρακτήρα (ΑΠ 316/2019, 1185/2015, 790/2014, 1159/2011, ΣτΕ 2107/2017, ΣτΕ 2760/1999, 2076/1998, 1083/1988, ΔΕφΑθ 1402/2011, 1731/2010, Γνμδ ΝΣΚ 322/2014), έχουσα τη φύση έκτακτης κατά την αποχώρηση του υπαλλήλου οικονομικής ενίσχυσής του ενόψει της διακοπής της σχέσης του με το Δημόσιο κατά τη συνταξιοδότησή του (ΣτΕ 2107/2017) [...] Η αντίθετη άποψη, σύμφωνα με την οποία ο χρόνος υπηρεσίας που υπολογίστηκε για τη χορήγηση εφάπαξ παροχής από ασφαλιστικό φορέα, δεν υπολογίζεται νόμιμα για την αναγνώριση και καταβολή αποζημίωσης, κατά τη διάταξη του άρθρου 55 παρ. 4 του πδ 410/1988, δεν βρίσκει έρεισμα σε καμία νομοθετική διάταξη, αλλά ούτε και στη γενική αρχή του δημοσιονομικού δικαίου, σύμφωνα με την οποία δεν νοείται υπολογισμός του αυτού χρόνου υπηρεσίας για την απόλαυση μισθολογικών πλεονεκτημάτων από δύο πηγές, εκτός αν τούτο προβλέπεται από ρητή και σαφή*

διάταξη νόμου. Πράγματι, ούτε εκ της επίμαχης διάταξης του άρθρου 55 παρ. 4 του πδ 410/1988 ούτε εξ άλλης, γενικής ή ειδικής διάταξης, η απόληψη εφάπαξ παροχής από ασφαλιστικό φορέα τίθεται ως γεγονός διακωλυτικό ή περιοριστικό του δικαιώματος παράλληλης απόληψης της ανωτέρω αποζημίωσης λόγω συνταξιοδότησης (Γνμδ ΝΣΚ 322/2014,112/1997)...» (βλ. Κεφ. Α– Επί του πρώτου υποερωτήματος, περιπτ. 12 και 13, αντίστοιχα), «...Συνεπώς, το εάν οι ιδιωτικού δικαίου αορίστου χρόνου υπάλληλοι, εν προκειμένω μηχανικοί, καταλαμβάνονται ή όχι από τη ρύθμιση του άρθρου 47 του ν. 3996/2011 και το εάν αυτοί δικαιούνται εφάπαξ βοήθημα από το Τ.Π.Δ.Υ. ή από το ΤΣΜΕΔΕ, δεν αποτελεί κριτήριο που καθορίζει θετικά, στην πρώτη περίπτωση ή απορριπτικά στη δεύτερη περίπτωση και το δικαίωμά τους προς απόληψη αποζημίωσης. Η μη υπαγωγή στη ρύθμιση του άρθρου 47 του ν. 3996/2011, ελλείψει νομοθετικής διάταξης που να ρυθμίζει διαφορετικά το θέμα της αποζημίωσης στην περίπτωση αυτή, δεν καταλύει την εφαρμογή της διάταξης του άρθρου 55 του π.δ. 410/1988, υπό την έννοια ότι αποτελεί γεγονός διακωλυτικό ή περιοριστικό του δικαιώματος απόληψης της αποζημίωσης του άρθρου αυτού. Προς την ανωτέρω άποψη συντάσσεται, άλλωστε, και το αρμόδιο για τη θέσπιση της εν λόγω διάταξης του άρθρου 47 του ν. 3996/2011 Υπουργείο Εργασίας, Κοινωνικής Ασφάλισης & Κοινωνικής Αλληλεγγύης με το υπ' αριθ. Φ. 800000 20287/Δ.15/377/1-6-2016 έγγραφο του, ενώ το Γενικό Λογιστήριο του Κράτους με το υπ' αριθ. 2/32802/ΔΕΠ/14-9-2020 έγγραφο του διατυπώνει αντίθετη άποψη, η οποία όμως δεν βρίσκει έρεισμα στις εν λόγω νομοθετικές διατάξεις» (βλ. βλ. Κεφ. Α– Επί του πρώτου υποερωτήματος, περιπτ. 14).

β) Με την υπ' αριθμ 29/2022 απόφαση του Ειρηνοδικείου Αμαρουσίου, η ΕΕΤΤ καλείται να καταβάλει επιτόκιο 6% από την επίδοση της αγωγής, ήτοι από 3-8-2020. Πρακτικά, αυτό σημαίνει ότι σε περίπτωση, που απορριφθεί η έφεση της ΕΕΤΤ (γεγονός βέβαιο κατά τα ανωτέρω εκτιθέμενα), θα αυξηθεί ακόμα περισσότερο το ποσό των τόκων που θα υποχρεωθεί να καταβάλλει, πέραν και της δικαστικής δαπάνης, η οποία είναι επίσης βέβαιο ότι θα της επιβληθεί από το δευτεροβάθμιο δικαστήριο, γεγονός ασύμφορο για την υπηρεσία.

γ) Επίσης, δέον ληφθούν υπόψη και οι γενικές αρχές του δημοσίου δικαίου, οι οποίες, δεδομένων των σχετικών Γνωμοδοτήσεων, εξασφαλίζουν τη χρηστή διοίκηση και την προστασία της ασφάλειας δικαίου, αλλά και της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης του διοικουμένου.

Επομένως, συνεκτιμώντας όλα τα παραπάνω, κρίνεται ασύμφορη και μη σκόπιμη η άσκηση εκ μέρους της ΕΕΤΤ έφεσης κατά της με αριθ. 29/2022 απόφασης του Ειρηνοδικείου Αμαρουσίου.

Με βάση τα παραπάνω, η ΕΕΤΤ κρίνει ότι πρέπει να συμμορφωθεί με την υπ' αριθμ. 29/2022 απόφαση του Ειρηνοδικείου Αμαρουσίου και να καταβάλει στον κ. Χ.Χ. του Α., τα κάτωθι ποσά:

α. Για επιδικασθέν κεφάλαιο: ευρώ 12.995,12.

β. Για τόκους υπερημερίας Δημοσίου 6% από την επίδοση της αγωγής (3-8-2020) έως 13-5-2022 (βλ. έχοντας υπόψη-στοιχείο ιγ): ευρώ 1.383,37.

Συνολικά, δηλαδή, η ΕΕΤΤ οφείλει να καταβάλει στον κ. Χ.Χ., το ποσό **των 14.378,49 ευρώ** (12.995,12 συν 1.383,37).

ΓΙΑ ΟΛΟΥΣ ΤΟΥΣ ΑΝΩΤΕΡΩ ΛΟΓΟΥΣ

Αποφασίζει:

1. Εγκρίνει τη δαπάνη που απαιτείται να καταβληθεί στον κ. Χ.Χ. του Α., σε συμμόρφωση με τη με αριθμό 29/2022 απόφαση του Ειρηνοδικείου Αμαρουσίου (Διαδικασία Περιουσιακών/Εργατικών Διαφορών), σύμφωνα με τα όσα εκτέθηκαν αναλυτικά, η οποία ανέρχεται συνολικά στο ποσό **των δέκα τεσσάρων χιλιάδων τριακοσίων εβδομήντα οκτώ ευρώ και σαράντα εννέα λεπτών (14.378,49 €)** και η οποία θα βαρύνει τον Προϋπολογισμό της ΕΕΤΤ χρήσεως 2022.

2. Εντέλλεται την καταβολή του ποσού **των δέκα τεσσάρων χιλιάδων τριακοσίων εβδομήντα οκτώ ευρώ και σαράντα εννέα λεπτών (14.378,49 €)** στον κ. Χ.Χ. του Α.

Ο Πρόεδρος

Καθηγητής Κωνσταντίνος Μασσέλος